

РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11710** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Х. МД С. / Н. MD S., дата на раждане 05.03.1982 г., гражданство Б., с адрес: [населено място], [община], [улица], с адрес за получаване на съобщения и призовки: [населено място], Местността „Ш.-Ш.24“, сграда „ВОЯ Ф.“, срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, с рег. № 5364р – 20438 / 20.08.2024 г., издаден от М. Д., заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди, че отказът е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят счита, че индивидуалният административен акт не е мотивиран и не съответства с целта на закона. Изтъква, че „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД няма задължения към бюджета, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган и е коректен платец, като се позовава на представени писмени доказателства. Твърди, че дружеството - работодател е изпратило информация на имейл адреса, съгласно получените указания. По изложените съображения моли да бъде отменен отказът, като претендира направените по делото разноски и прави възражение за прекомерност на разноските на ответната страна, в случай че се претендират такива. Ангажира писмени доказателства.

Ответникът, заместник-директора на дирекция „Миграция“, МВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че от значение за

издаването на оспорения акт е, че изисканите в хода на производството доказателства не са били представени от жалбоподателя. В тази връзка излага становище, че административния орган е издал акта при условията на обвързана компетентност, основавайки отказът на отрицателното становище на Агенцията по заетостта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление на Х. МД С./Н. МД С., с рег. № 536500-4880 от 23.11.2023г., опис ОДМВР - Б. (л. 18 от делото, л. 62 – папка дело 9337/2024г., опис АССГ), адресирано до Директора на Агенция „Миграция“ [населено място]. Заявлението е изпратено по компетентност в дирекция „Миграция“ - МВР с придружително писмо рег. № 5365р-2463 от 24.11.2023г. (л. 13 от делото). Същото е подадено от работодателя „ВОЯ ФАШИОН“ ООД, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Към заявлението са приложени: копие от паспорта на Х. МД С.; декларация за осигурено жилище; писмена обосновка на управителя на дружеството-работодател ведно с приложени писмени доказателства, сред които: справка – декларация за работещите по трудов договор във фирмата работници – граждани на трети държави; трудов договор и допълнително споразумение между жалбоподателя - Х. МД С. и „ВОЯ ФАШИОН“ ООД (л. 68 и сл., папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ).

Така подаденото заявление ведно с приложените към него документи, посредством писмо рег. № 536400-71186 от 04.12.2023г. на дирекция „Миграция“ – МВР, е изпратено от на Агенция по заетостта (АЗ) с молба за становище, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда (л. 56, папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ).

В отговор е постъпило писмо рег. № М-12841-2 от 25.01.2024г. (л. 55, папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ) на Агенцията по заетостта, с което зам.-директора на дирекция „Миграция“ МВР е информиран, че дружеството „Воя Фешън“ ООД има задължения към бюджета и констатираните нередовности следва да бъдат отстранени с представяне на допълнителни документи от заявителя.

С писмо рег. № 536400-9506 от 05.02.2024г. на дирекция „Миграция“ (л. 25 от делото, л. 54, папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ) работодателят - „ВОЯ ФЕШИОН“ ЕООД, с имейл: [електронна поща] е уведомен, че във връзка с подаденото заявление в 7-дневен срок следва да предостави допълнителни документи на адрес: [населено място], [улица], № 48, гише 21, дирекция „Миграция“ или на група „Миграция“ при ОДМВР - Б. или само на посочения имейл адрес: [електронна поща]

На 12.08.2022г. от Агенцията по заетостта е изготвено отрицателно становище СМ-13507/12.08.2024г. (л. 24, л. 53, папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ), адресирано до дирекция „Миграция“ - МВР. В него е посочено, че при направена проверка на 23.01.2024г., 26.06.2024г. и 08.08.2024г. в регистъра на Националната агенция по приходите (НАП) за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 от

Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ е установено, че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД има задължения към бюджета. Посочено е, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване. В становището е посочено още, че не са уведомени за направени плащания или допуснати разсрочвания на задълженията към НАП, като изисканите от заявителя допълнителни документи за отстраняване на нередовностите по заявлението не са получени по описа на Агенция по заетостта.

Въз основа на посоченото отрицателно становище зам.-директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е издал процесния отказ рег. № 5364p-20438 от 20.08.2024 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на Х. МД С./Н. МД S., гражданин на Б., като е приел, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

Така постановеният отказ е връчен на жалбоподателя на 02.09.2024г. Жалбата срещу административния акт е депозирана чрез административния орган до съда на 12.09.2024г.

По делото са приети приложените към жалбата писмени доказателства, неоспорени от ответника: писмо с рег. № 536400-9506 от 05.02.2024 год.; извлечение от ел. поща на [електронна поща] от дата 08.02.2024 год., с приложено удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК с изх. № 320202400036081/08.02.2024г., издадено по данни на ТД на НАП СДО, видно от което към 08.02.2024 г. „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД няма задължения; акт за прихващане или възстановяване (АПВ) с номер П-32003224113376-004-001 от 02.07.2024г.; акт за прихващане или възстановяване (АПВ) с номер П-32003224132561-004-001 от 06.08.2024г.; както и актуално към 03.09.2024 г. удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК с изх. № 320202400241239/03.09.2024г., издадено по данни на ТД на НАП СДО, видно от което „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД няма задължения към 03.09.2024г.

Приета по делото е представената от ответника административната преписка по издаване на оспорения отказ, както и писмените доказателства, представени на 24.01.2025г. с писмена молба рег. № 536400-6518 от 21.01.2025г. на процесуалния представител на ответника, сред които доказателства за компетентност на органа издал обжалвания акт - заповед № 5364з-4651/08.10.2015г. на директора на дирекция „Миграция“ МВР, изменена със заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022г., с която се делегират на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР правомощията по издаване и отказване издаването на разрешения за продължително пребиваване (л. 28 от делото). Видно от посоченото в същата писмена молба, оспореният отказ е издаден въз основа на отрицателно становище СМ-13497/12.08.2024 г. по описа на Агенция по заетостта. В обжалвания индивидуалния административен акт изцяло са възприети мотивите от цитираното отрицателно становище. Посочено е, че дирекция „Миграция“ не разполага с исканите резултати от проверки в регистър НАП, тъй като същите са направени от Агенцията по заетостта.

Всички представени по делото документи са приети като доказателства с протоколно определение на съда от 05.02.2025г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на

Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че постановеният отказ е издаден при условията на делегирана компетентност от зам.-директора на Дирекция "Миграция" въз основа на заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015г., изменена със заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022г. и съобразно разпоредбата на чл.24и, ал.17 от ЗЧРБ. Постановеният отказ е издаден в предвидената от закона писмена форма.

Видно от мотивите на процесния отказ, зам.-директорът на Дирекция "Миграция" - МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл.24и от ЗЧРБ, тъй като работодателят има парични задължения по смисъла по чл.162, ал.2 от ДОПК. Посочено е, че при направена проверка на 23.01.2024г., 26.06.2024г. и 08.08.2024г. в регистъра на Националната агенция по приходите за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ е установено, че работодателят „ВОЯ ФАШИОН“ ООД има задължения към бюджета. Отражено е още, че Агенцията по заетостта не са уведомени за направени плащания или допуснати разсрочвания на задълженията към НАП, като допълнителни документи за отстраняване на нередовностите не са получени (л. 53 и сл. от делото).

Съгласно чл.24и от ЗЧРБ се отказва на кандидата издаване на разрешение за продължително пребиваване, когато работодателят има парични задължения по смисъла по чл.162, ал.2 от ДОПК.

Съгласно чл.11, ал.1, т.8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл.162, ал.2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване.

По делото не е спорно, че административният орган е възпроизвел изцяло в процесния отказ мотивите на отрицателното становище от 12.08.2024г. на Агенцията по заетостта, които се изразяват в цитиране на текста на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. В това становище (съответно и в оспорения акт) са посочени обстоятелства за данъчни задължения на работодателят, но липсват конкретни данни относно размера на задълженията на дружеството-работодател, от какво произтичат, на какво основание се дължат и за кои периоди. По административната преписка не са приложени и доказателства, установяващи, че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД има непогасени публични задължения. В тази връзка следва, че административният орган е приел изложените в отрицателното становище общи факти безкритично, без да изиска същите да бъдат подкрепени с доказателства, както и да даде възможност на оспорващия да изрази по тях становище и съответно да ги оспори. Направеното отбелязване, че „не са уведомени за направени плащания или допуснато разсрочване на задълженията към НАП“, също не е подкрепено с доказателства.

Изложеното обосновава липса на мотиви в оспорения административен акт, който е

издаден при неизяснена фактическа обстановка. Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като пречатства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

Органът е постановил акта си и без да изясни релевантните по делото факти и обстоятелства относно задълженията на дружеството работодател с оглед постановеният отказ по делото. Това е негово основно задължение, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношението, предмет на административното производство и съответното постановление в резултат на изпълнението на акта. Правилото на административния акт да се издава, след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая е гаранция, че актът ще бъде постановен, след като органът установи всички релевантни юридически факти и няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи, чието становище е част от административната процедура по издаване на акт.

Действително наличието на публични задължения на работодателя, които са установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, изключват издаването на такова по чл.24и от ЗЧРБ. Данъчните задължения се установяват с ревизионен акт – чл.108, ал.1 от ДОПК. Алтернативата е разписана в ал.2 на същия текст - ако в срока по чл.109 от ДОПК ревизионен акт не е издаден и е подадена данъчна декларация, то установените с нея данъчни задължения са окончателни.

От представените към жалбата доказателства се установява, че в отговор на писмо рег. № 536400-9506/05.02.2024г. дружеството-работодател е изпратило на 08.02.2024г. до Дирекция „Миграция“ – МВР, на email: [електронна поща] (различен от посочения в писмо рег. № 536400-9506/05.02.2024 [електронна поща]), в прикачен файл удостоверение за наличие или липса на задължение по чл.87, ал.6 ДОПК с изх.№ 320202400036081/08.02.2024г., издадено по данни на ТД на НАП СДО, от което е видно, че дружеството „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД „няма задължения“ към 08.02.2024г. (л.16, папка адм. дело 9337/2024г., опис АССГ). Към жалбата до съда е приложено и удостоверение по чл.87 от ДОПК за липса на задължения на работодателя към държавния бюджет и към дата 03.09.2024г. както и АПВ № П-32003224113376-004-001 от 02.07.2024г., АПВ № П-32003224132561-004-001 от 06.08.2024г. Тези документи, представени с жалбата до съда и приети като доказателство по делто, не са оспорени от процесуалния представител на ответника. Макар да не са достигнали до административния орган, поради подаването им до друг електронен адрес, то те са съществували към момента на издаване на обжалвания отказ и фактите, които се установяват с тях за от значение за случая.

Видно от визираните АПВ (акт за прихващане и възстановяване) дружеството-работодател е регистрирано в ТД на НАП СДО и от 07.05.2001г. е с регистрация по ЗДДС, без промяна в това обстоятелство в процесния период /по издаване на адм. акт и при извършваните проверки от АЗ/. Установява се, че в периода по повод подадени месечни декларации по ЗДДС търговското дружество е декларирало данък за възстановяване и прихващане по реда на ДОПК. Съгласно чл.128 ал.1 от ДОПК гражданите и юридическите лица могат да искат прихващане и възстановяване от държавата на данъчни задължения, които са недължимо платени

или недължимо събрани. Съгласно чл.129, ал.5 от ДОПК органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от предявяване пред него на влязъл в сила съдебен или административен акт да извърши проверка и възстанови или прихване изцяло посочените в акта суми заедно с дължимата лихва по чл.129, ал. 6 от ДОПК. Декларираните суми за внасяне на ДДС, съгласно месечните декларации са били внесени и след приспадане и допълнителни вноски дружеството няма задължения към 03.09.2024г., видно от удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК (л. 42). Изложеното прави заповедта материално незаконосъобразна, тъй като не се установява посоченото в същата фактическо основание за постановяването ѝ - дружеството да има неплатени задължения.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на издаване на разрешение за продължително пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен.Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на 23.11.2023г. Х. МД С./Н. MD S. искане за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноси, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 10 (десет) лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. МД С. / Н. MD S., [дата на раждане] , гражданин на Б., отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, с рег. № 5364р – 20438 / 20.08.2024 г., издаден от заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР. и ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящето решени.

ОСЪЖДА дирекция “Миграция” - МВР да заплати на Х. МД С./ Н. MD S., [дата на раждане] , гражданин на Б., с адрес: [населено място], [община], [улица], № 55, разноси по делото в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: